

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

9. april 2024

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 171 (Alm. del) af 12. marts 2024 stillet efter ønske fra Finansudvalget

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for de økonomiske konsekvenser, herunder virkningen på BNP, arbejdsudbud og den offentlige saldo, både før og efter tilbageløb og adfærd, af SF's forslag om ret til reduceret arbejdstid med mulighed for supplerende dagpenge, jf. udspillet "Den næste store arbejdsmarkedsreform: Mere tryghed og balance i arbejdslivet" bragt på sf.dk den 9. marts 2024?

Svar

Der spørges til virkningen på BNP, arbejdsudbud og den offentlige saldo af SF's forslag til en ret til at gå ned i tid, når særlige omstændigheder lægger pres på familielivet. I udspillet, der spørges til, foreslås en ordning, som indeholder to hovedelementer: 1) Lønmodtagere gives ret til at gå ned i tid, når særlige omstændigheder lægger pres på familielivet og 2) mulighed for en supplerende ydelse svarende til fx dagpengesatsen som kompensation for den tabte arbejdsfortjeneste for medlemmer af en a-kasse. I udspillet fremgår en række *eksempler* på, hvordan en sådan ordning potentielt vil kunne indrettes, ligesom det fremgår, at der vil være en række kriterier og konkrete elementer, som vil skulle afklares.

En opgørelse af virkningen på BNP, arbejdsudbud og den offentlige saldo af en sådan ret til reduceret arbejdstid samt mulighed for en supplerende ydelse svarende til fx dagpengesatsen vil afhænge af en række forhold.

Det gælder bl.a. udnyttelsen af retten til at gå ned i tid. I hvilken grad lønmodtagere vil gøre brug af retten til at reducere deres arbejdstid vil bl.a. være en konsekvens af, i hvilke og hvor mange tilfælde retten gør sig gældende, hvilke eventuelle dokumentationskrav, der er forbundet med at påberåbe sig retten, samt hvilket kompensationsniveau lønmodtagerne eventuelt måtte modtage under fraværet m.v. Udnyttelsesgraden af en ny ret til at gå ned i tid vil således bero på, hvordan en sådan ret konkret ønskes implementeret. Det vil dertil umiddelbart være vurderingen, at selv hvis kriterierne for ordningen blev specificeret, vil der aktuelt være svagt empirisk grundlag for at skønne over udnyttelsen af en sådan ordning.

Samlet set kan der derfor ikke opgøres et skøn for virkningen på BNP, arbejdsudbud og den offentlige saldo både før og efter tilbageløb og adfærd af en ret til reduceret arbejdstid samt mulighed for en supplerende ydelse.

Det vurderes dog alt andet lige, at en generel ret til at gå ned i tid for lønmodtagere med særlige familiemæssige omstændigheder vil have en betydelig negativ virkning på både BNP og arbejdsudbud. Samtidig vurderes der at være væsentlige offentlige merudgifter forbundet med forsørgelsesudgifter som kompensation for den reducerede arbejdstid. En egentlig redegørelse over disse samlede økonomiske konsekvenser vil dog afhænge af den konkrete ordning, *jf. ovenfor*.

Det bemærkes afslutningsvist, at Finansministeriet ikke finder belæg for at antage, at et fald i arbejdstiden i sig selv giver anledning til øget timeproduktivitet eller ændret sygefravær, *jf. Svar på Beskæftigelsesudvalgets spørgsmål nr. 276 (Alm. del) af 29. juni 2023*. Det bemærkes dertil, at ret til fravær fra arbejdet og eventuel aflønning under sådanne fraværperioder altovervejende aftales mellem arbejdsmarkedets parter og således i hovedreglen er et overenskomstmæssigt anliggende.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister